

## Arrest

nr. 216 041 van 30 januari 2019  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOURGEOIS  
Avenue Cardinal Mercier 82  
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 november 2018.

Gelet op de beschikking van 17 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. BOURGEOIS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“Met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.*

*In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 26 juli 2018. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 13 augustus 2018, is ingediend buiten de wettelijke termijn.*

*Het in het verzoekschrift aangevoerde betoog hieromtrent doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.*

*Het beroep inzake voormelde beslissing komt derhalve onontvankelijk voor.”*

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 20 november 2018 opgenomen grond, stelt verzoekende partij dat zij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

De Raad wijst erop dat conform artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift moet worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn vervat in voormeld artikel is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien verzoekende partij een gebeurtenis is overkomen die haar volkomen vreemd is, die het haar onmogelijk maakt haar verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld heeft (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij conform artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet woonplaats heeft gekozen op het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stuk 4, “Verklaring betreffende de woonstkeuze” van 12 juli 2018). Verzoekende partij betwist deze woonplaatskeuze niet.

Uit de gegevens in het dossier blijkt voorts dat de kennisgeving van de bestreden beslissing wel degelijk op 26 juli 2018 is gebeurd (administratief dossier, stuk 1, “Bewijs aangetekende zending beslissing”), en niet op 3 augustus 2018 zoals zij vergeefs voorhoudt in haar aanvullende nota (aanvullende nota, bijlage 1). De aangetekende brief werd, waarmee de kennisgeving van de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet gebeurde, (terug) ontvangen op het Commissariaat-

generaal, de door verzoekende partij gekozen woonplaats. Uit het administratief dossier en bijlage 1 van de aanvullende nota blijkt dat verzoekende partij pas op 3 augustus 2018 de bestreden beslissing heeft komen afhalen op het Commissariaat-generaal. De Raad benadrukt dat het de verantwoordelijkheid is van verzoekende partij om, daar zij woonplaatskeuze gedaan heeft op het adres van het Commissariaat-generaal, tijdig na te gaan of er voor haar correspondentie is toegekomen.

De argumentatie van verzoekende partij dat zij pas kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing op 3 augustus 2018, wijzigt niets aan en werpt geen ander licht op het voorgaande. Immers, het gegeven dat verzoekende partij pas op 3 augustus 2018 kennis zou hebben genomen van de bestreden beslissing, neemt niet weg en doet op generlei wijze afbreuk aan voorgaande vaststelling dat de kennisgeving van de bestreden beslissing wel degelijk al eerder op 26 juli 2018 geschiedde, dit op correcte en rechtsgeldige wijze overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet.

De kennisgeving van de bestreden beslissing is dus (wel degelijk) gebeurd op 26 juli 2018. Bijgevolg was 31 juli 2018 derhalve de eerste dag van de beroepstermijn, zodat, gelet op de beroepstermijn van tien dagen, 9 augustus 2018 de vervalddag was. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 13 augustus 2018, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn.

Door zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad, brengt verzoekende partij geen concrete en valabele argumenten aan die aan het voorgaande vermogen afbreuk te doen of hier een ander licht op te werpen. Uit niets blijkt en verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat er in haar geval sprake zou zijn van overmacht.

Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Het op 13 augustus 2018 ingediende beroep is laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS